

Ratija Badjura . Tatjana Golani . Breda Doboviček Ilse Fischerauer . Majda Kričar . Majda Neřima . Edita Šovinc . Nives Starc , Maruška Šubic Kovač . Jela Vilfan

Majda Neřima

Starše, 1916 – Kamnik, 2001

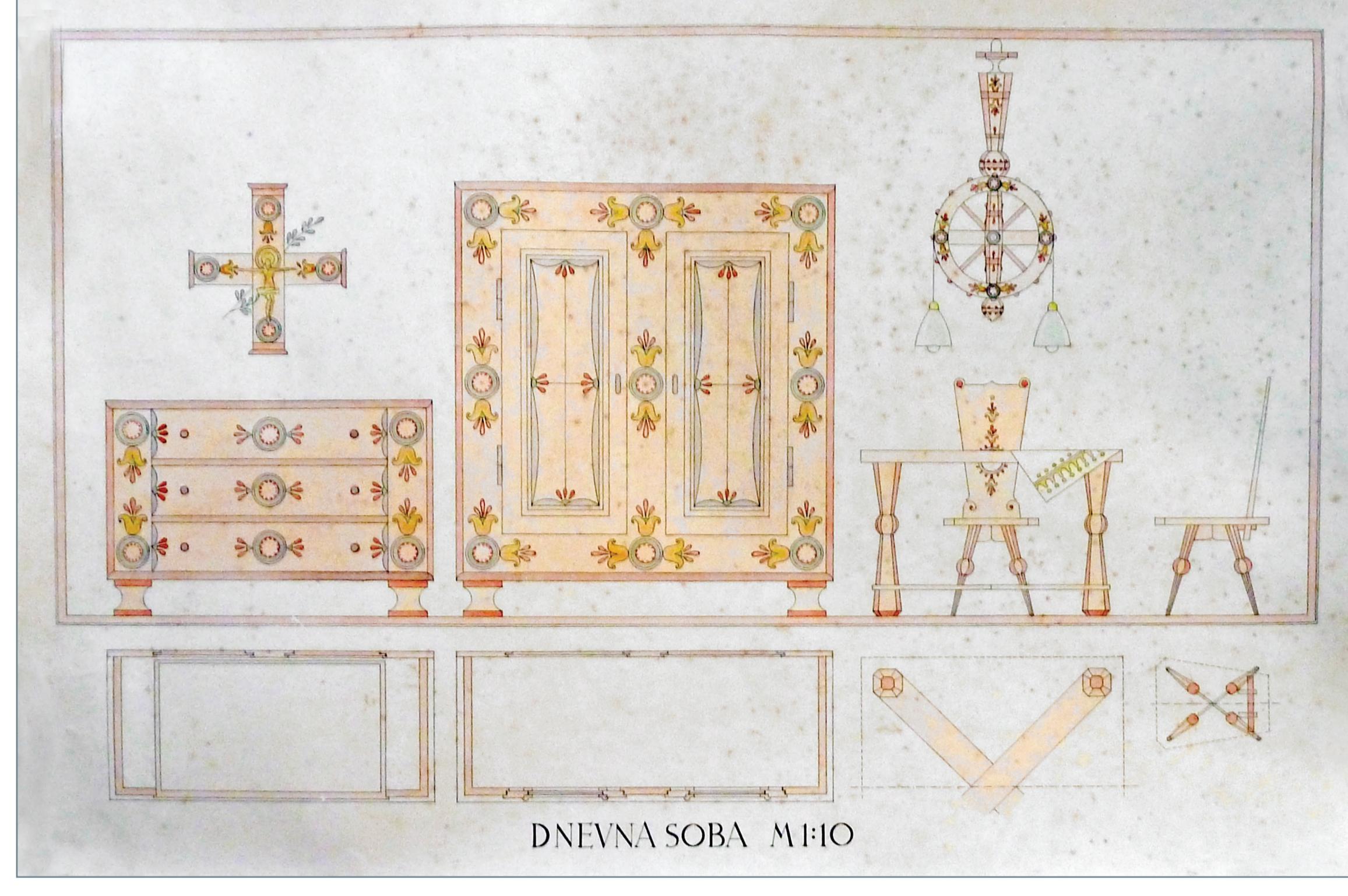
Na oddelek za arhitekturo Tehniške fakultete v Ljubljani se je vpisala v študijskem letu 1934/35 in leta 1940 diplomirala pri profesorju Jožetu Plečniku. Prvo službo je že leta dne kasneje dobila v tovarni upognjenega pohištva Remec & Co. na Duplici (kasnejši Stol Kamnik), kjer je kot arhitektka sodelovala pri gradnji tovarniških objektov in po vojni pri obnovi požgane tovarne vse do leta 1948, ko je bila pri glavni direkciji lesne industrije LRS v Ljubljani določena za vodenje nadzora nad gradnjami. V Projektivnem zavodu v Ljubljani je sodelovala pri načrtovanju industrijskih objektov in tipiziranih stanovanj in bila poslana v Srbijo, kjer je do leta 1952 sodelovala pri izgradnji Novega Beograda. Po vrnitvitev delala kot gradbena referentka, inšpektorica in urbanistka na občinah v Kamniku, Kranju in Ljubljani, leta 1976 pa se je upokojila kot raziskovalna svetnica dokumentalistka pri Gradbenem centru Slovenije v Ljubljani.

Večino samostojnih projektov je zasnovala dokaj pozno, v šestdesetih in sedemdesetih letih 20. stoletja; skoraj v vseh primerih gre za sakralne objekte in njihovo opremo, nagrobnike, pokopališke križe, znamenja in spomenike, pri čemer je v določeni meri skušala slediti smernicam, ki jih je začrtal njen veliki vzornik in učitelj Jože Plečnik.

Majda Neřima enrolled in the Department of Architecture at the Technical Faculty in Ljubljana in the study year 1934/35 and in 1940, she graduated under professor Jože Plečnik. Only a year later she obtained her first employment in the Remec & Co. factory of bentwood furniture (later known as Stol Kamnik) on Duplica, where she participated as an architect in the construction of factory buildings. After the war, she had also participated in the reconstruction of the burnt factory up until 1948, when the Directorate of the People's Republic of Slovenia's (LRS) Wood Industry in Ljubljana appointed her as head supervisor of construction work. She participated in planning industrial buildings and model apartments at the Project Institute of LRS in Ljubljana and was sent to Serbia, where she participated in the construction of the New Belgrade until 1952. After her return, she worked as a construction officer, an inspector and urban planner in the Municipalities of Kamnik, Kranj and Ljubljana. In 1976, she retired as a research advisor—documentalist of the Construction Centre of Slovenia, located in Ljubljana. She designed the majority of her independent projects rather late, in the 1960s and 1970s. In almost all cases, these projects encompassed religious buildings and their furnishings, tombstones, cemetery crosses, shrines and monuments, in which she strove to follow to a certain degree the guidelines of her great role model and teacher Jože Plečnik.

Dela (izbor) / Works (selection)

- Načrti za družinsko hišo Neřima in notranjo opremo / Plans for the Neřima family house and its interior design, Stadionska ulica / street 3, Ljubljana, 1940–1941
- Načrti za prenovo in povečavo ž. c. sv. Benedikta / Plans for renovation and extension of the Parish Church of St. Benedict of Nursia, Zgornje Stranje, 1946
- Načrti za prezidavo in opremo ž. c. sv. Kozme in Damijana / Plans for the expansion and furnishings of the Parish Church of Sts. Cosmas and Damian, Kuzma, 1962–1969
- Oprema za kapelo usmiljenk / Furnishings for the Chapel of the Sisters of Mercy, Beograd – Dedinje, 1966–1968
- Načrti za ž. c. Gospodovega oznanjenja Mariji / Plans for the Parish Church of the Annunciation of the Lord, Hinje, 1970–1975
- Načrti za p. c. sv. Maksimilijana Kolbeja in opremo / Plans for the Succursal Church of St. Maximilian Kolbe and its furnishings, Žvirče, 1970–1971
- Načrti za misijonsko hišo / Plans for a missionary house, Vangaidrano, Madagaskar, 1970–1973
- Oprema za kapelo usmiljenk / Furnishings for the Chapel of the Sisters of Mercy, Mengeš, 1971
- Načrti za kapelo sv. Križa / Plans for the Chapel of the Holy Cross, Pince, 1979–1980
- Načrti za povečanje kapele Marije Snežne in opremo / Plans for the expansion of the Chapel of Our Lady of the Snows and its furnishings, Melinci, 1976–1981

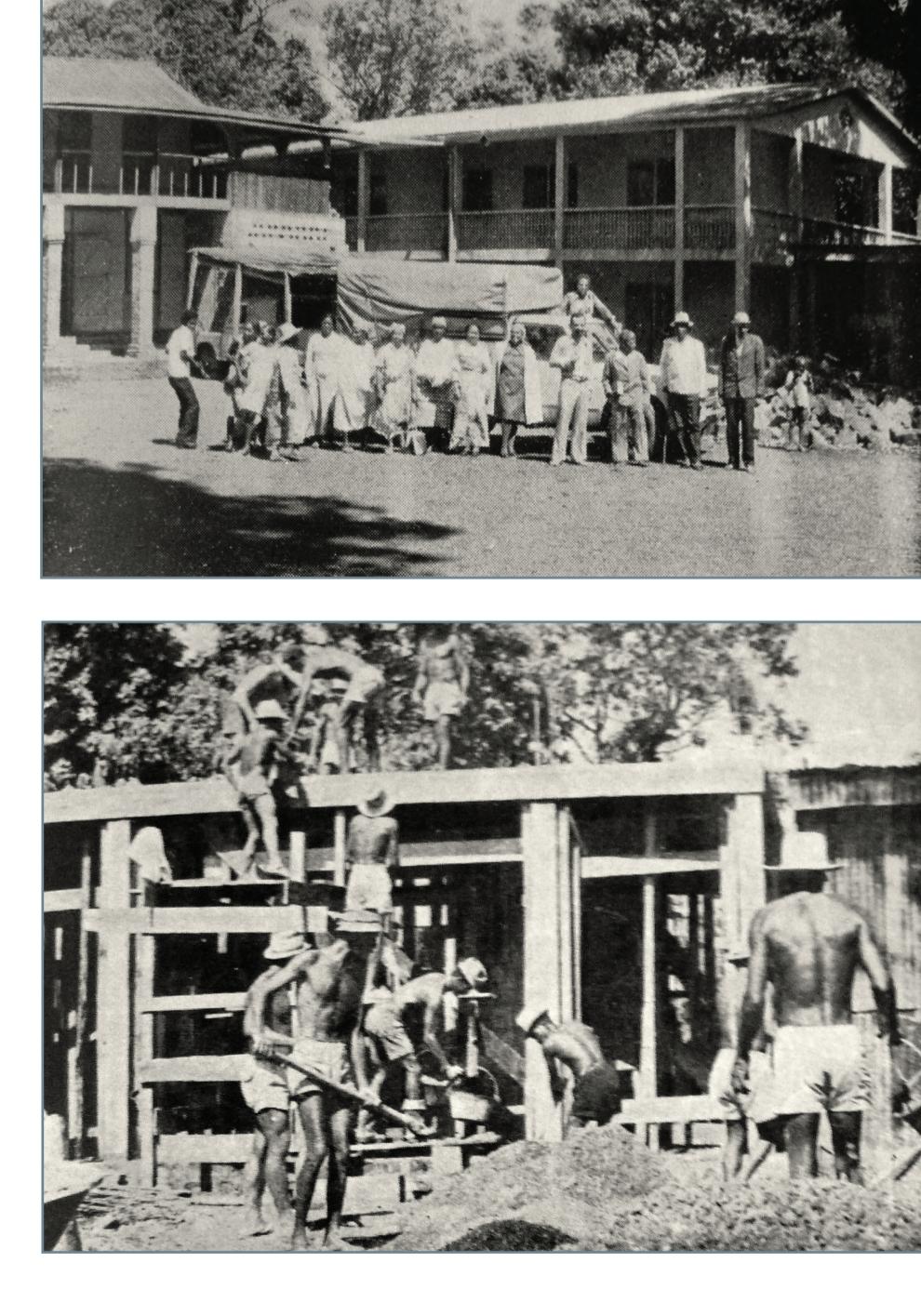
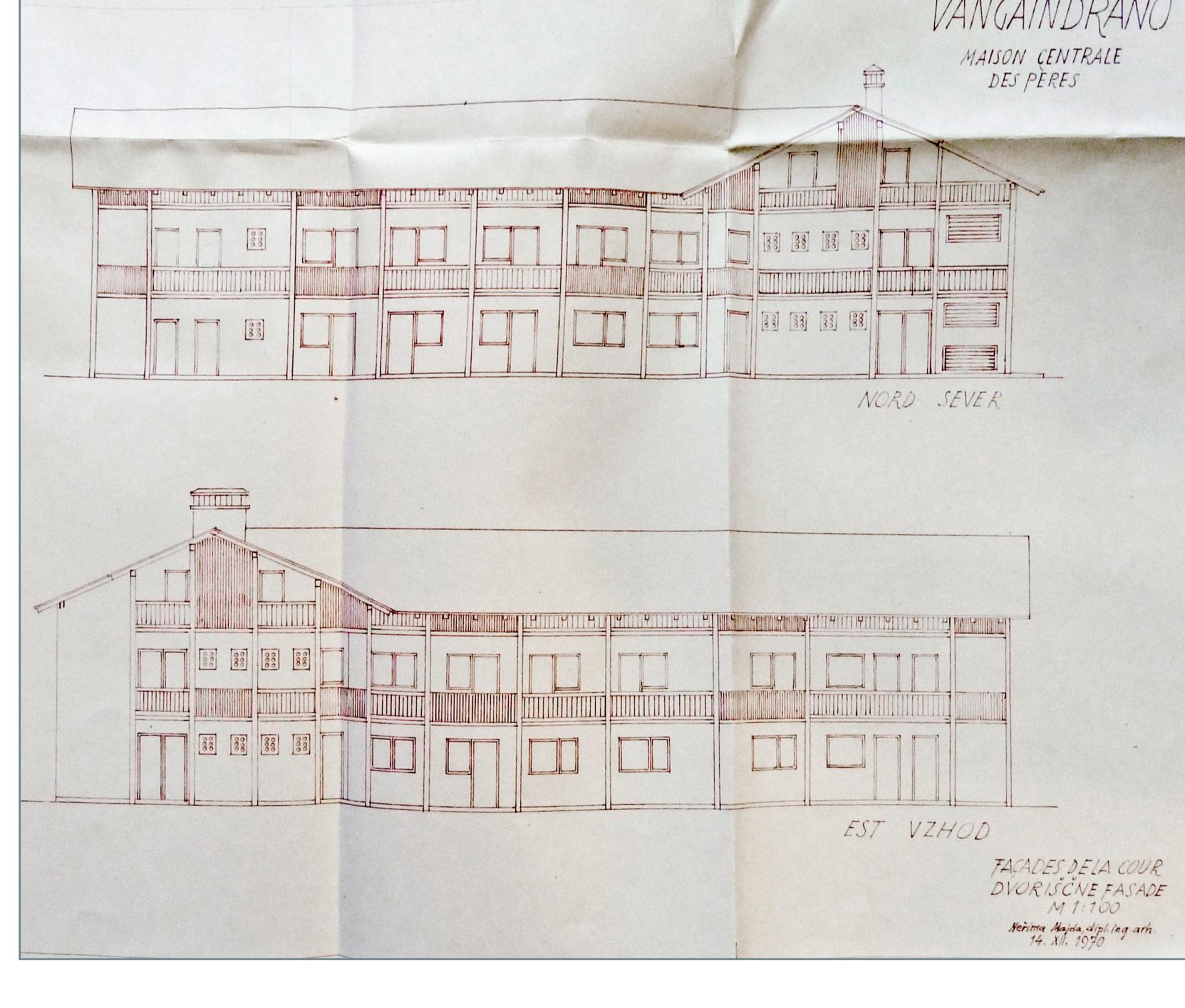

Oprema za dnevno sobo, nekdanja družinska hiša Neřima, Stadionska ul. 3, Ljubljana, 1940–1941

Pri profesorju Plečniku je poleg študija arhitekture opravila tudi dodatno specializacijo iz notranje opreme, kar se kaže tudi v pohištvu za družinsko dnevno sobo, ki jo je zasnovala kot »kmečko hišo«. Vse življenje je zbirala in proučevala folkloristično gradivo in njegovo motiviko skušala vključiti v projekte za sakralne objekte in notranjo opremo.

Načrti za prezidavo in opremo ž. c. sv. Kozme in Damijana, Kuzma, 1962–1969

Arhitektka je starejšo kapelo z zvonikom prečno vpela v novo zasnova tako, da je zvonik obdržala, apsido pa spremenila v stransko kapelo. Severno in južno steno stare kapele je povsem odprla v novo ladjo in prezbiterij s podolgovato zakristijo. Poskrbela je tudi za celotno opremo cerkve, od tabernaklja, obhajilne mize in krstilnika do luči in klopi, za poslikavo cerkve v sgraffito tehniki pa je iz Kamnika pripeljala družinskega prijatelja slikarja Lojzeta Perka.

Načrti za misijonsko hišo, Vangaidrano (Madagaskar), 1970–1973

Projekt za misijonsko hišo v obliki črke L, ki bi poleg sob za misijonarje in zdravnika vsebovala še razne skupne prostore, kot so kuhinja, jedilnica, pisarne ipd., je arhitektka pripravila na prošnjo p. Stanka Cikaneka. Pri načrtovanju je skrbno upoštevala klimatske razmere in razpoložljivost gradbenega materiala in ustvarila pasivno grajeno stavbo. Gradnjo je vodil tedaj še bogoslovec Pedro Opeka, ki se je zidarske obrti naučil pri svojem očetu, zidarskem mojstru v Argentinji.

Načrti za povečanje kapele Marije Snežne in opremo, Melinci, 1976–1981

Arhitektkin oče, po poklicu učitelj, je dolga leta služboval v Gančanah, zato je vse življenje ostala navezana na Prekmurje. Na prošnje številnih duhovnikov, večinoma družinskih prijateljev, je brezplačno izdelala vrsto načrtov za cenovno ugodne predelave ali novogradnje skromnih kapel in cerkvic. Mednje sodi tudi kapela v Melincih, kjer je v skladu s tradicijo Mariji posvečenih cerkva na mestu starega prezbiterija projektirala prizidek oktogonalne oblike in vanj umestila nov veliki oltar in drugo opremo.

V ospredje: pionirke slovenske arhitekture, gradbeništva in oblikovanja

Vir / Sources: Zasebni arhiv družine Neřima; Majda Neřima, Spomini, 1962 (rokopis); Andrej Hrausky, Janez Koželj in Damjan Prelovšek, Plečnikova Slovenija, Ljubljana 1997, str. 38–47; Niko Sadnikar, Arhitektka Majda Neřima, Kamniški občan, 40/8, 25. 4. 2001, str. 4; Matej Kranjec, Župnija sv. Kozma in Damjana Kuzma. Od začetkov do posvetitve župnijske cerkve, Kuzma 2009; Janez Trepel, Cerkev v Stranjah, Kamniški zbornik, 20, 2010, str. 167–178; Marija Snežna na Melincih (objavljeno 20.8.2014), <https://nterap.wordpress.com/2014/08/20/marija-snezna-na-melincih/>.

Besedilo / Text: Helena Seražin